

อาลัยครูเพลง เบนจามินทร์

โดย Min Sen Art 7 มีนาคม 2564

ปีนี้จะเป็นปีครบชาตกาล 100 ปีของครูเพลง ราชาเพลงร่ำวง หรือ ครูตุ้มทอง โชคชนะ ครูเบนจามินทร์ ซึ่งเกิดเมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2464 ที่จังหวัดอุบลราชธานี โดยคุณพ่อเป็นสิบเอก บุญชู โชคชนะ ส่วนคุณแม่เป็นชาวเวียงจันทน์ ที่นับถือศาสนาคริสต์ ที่ทำหน้าที่ต้นเสียงขับร้องในโบสถ์ ทำให้ท่านได้รับมรดกด้านการร้องเพลงมาจากผู้เป็นแม่ ท่านเป็นต้นฉบับแนวเสียงของ สุรพล สมบัติเจริญ เจ้าของฉายา ราชาเพลงลูกทุ่ง และเป็นคนเปิดศักราชลูกทุ่งอีสาน เพลงของท่านได้รับความนิยมในช่วง 2490-2495 โดยมากเป็นเพลงที่แทรกไปด้วยอารมณ์ขัน ท่านจบการศึกษาระดับมัธยมจากโรงเรียน เบ็ญจะมะมหาราช ที่อุบลราชธานี และทำให้เป็นฉายาของเขาในวงการบันเทิง คือ เบนจามินทร์ สมัยที่เรียนเขาชอบวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะ โคลง ฉันท์ กาพย์กลอนอย่างมาก และต่อมาเริ่มศึกษาการแต่งเพลงจากผลงานของครูเพลง เช่น พรานบุรพ์ (จวงจันทร์ จันทร์คณา), นารถ ถาวรบุตร, พุฒ นันทพล, จำรัส รวยนิรันดร์ และมานิต เสนะวีนิน ด้วยการนำเพลงมาอ่านท่อง จนเกิดความรู้เรื่องการสัมผัสคำ วรรคตอน โดยไม่มีครูที่ไหนมาสอน เพลงแรกที่แต่ง คือ กล่อมขวัญใจ ไม่ได้บันทึกเสียง แต่เป็นเพลงร้องกล่อมเด็กข้างบ้าน

เมื่อจบการศึกษา ท่านสมัครเป็นตำรวจ และทำงานเพียงปีเดียวก็เข้ากรุงเทพในปี 2480 ก่อนมาเป็นครูเทศบาล สอนนักเรียนชั้นประถมปีที่ 3 จากนั้นก็ทำงานอีกหลายอย่าง เช่น นักหนังสือพิมพ์

พนักงานที่দিন ๆ นอกจากนี้หลังเลิกงาน ท่านมีโอกาสดแสดงความสามารถด้านการร้องเพลง ซึ่งทำให้ อิงอร หรือ ศักดิ์เกษม หุตาคม เห็นแวว และชักชวนมาร้องเพลงสลับฉากในละคร ดรรชนี ใจไล เป็นเรื่องแรก และเริ่มที่รู้จักและชื่นชอบจากเพลง ชายฝั่ง โขง ขณะที่ร้องอยู่กับ วงดนตรีดุริยโยธิน และมาโด่งดังสุดขีด หลังจากหันมาร้องเพลงร่ำวงอย่างจริงจัง และยึดแนวเพลงร่ำวง มาตลอดจนเพลงร่ำวงเริ่มเสื่อมความนิยม และถูกเพลงลูกทุ่งเข้ามาแทนที่

ในปี 2488 รัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงครามสนับสนุนเพลงร่ำวง และ รำโทนอย่างมาก ซึ่งในชุดแรกมีเพลง เมฆขลาล่อแก้ว ซึ่ง แต่งให้กับห้างแผ่นเสียง บริษัท กมลสุโกศล เป็นเพลงสั้น 2 ท่อน ซึ่งปรับมาจากรำโทนอีสาน

ในปี 2491 ท่านเริ่มผลิตผลงานให้กับห้างแผ่นเสียงคาเซย์ และ เริ่มมีแบบฉบับของตนเองมากขึ้น คือเป็นเพลง 3-4 ท่อน รวมทั้งมี พล็อตเรื่อง และเพิ่มเครื่องดนตรี จนได้รับความนิยม จน พฤษ์ส บุญหลง เพื่อนร่วมคณะละคร ตั้งฉายาให้เขาว่า ราชาเพลงร่ำวง เพลงที่ดังในยุคนั้น คือ รำเต้ย ที่ขึ้นต้นว่า สวยก็จริงนะ สาว ขาวก็จริงนะน้อง ...

ต่อจากนั้นโชคชะตาได้ทำให้ท่านได้มาเจอกับจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ โดยล่อต๋อกเป็นคนนำไปพบหลังจากที่ร้องเพลงสลับละครที่ โรงละครศรีอยุธยา โดยเขาบอกว่า "เฮ้ย ต้ม (ชื่อของเบญจมิตร) จอมพลสฤษดิ์ อยากจะพบ" และบอกว่า จอมพลสฤษดิ์บอกว่า ไ้เบญจมิตรมันเป็นใครวะ มันร้องเพลงดี อยากรู้จักมัน แต่ท่านก็

เป็นคนทีกลัวจอมพลสฤษดิ์ เพราะชื่อเสียงของท่านเวลานั้นไม่มีใครกล้าเล่นด้วย ในวันเกิดของจอมพลสฤษดิ์ และด้วยการมาประกอบกับน้ำเสียงในการร้องเพลงทำให้จอมพลสฤษดิ์ถูกใจและรับเข้าเป็นทหาร ซึ่งในปี 2499 ได้สมัครไปสมรภูมิเกาหลีตามคำชวนของนายทหารกองดุริยางค์ทหารบก ซึ่งอยู่ด้านหลังองค์การเภสัชกรรม เมื่อได้หนังสือตอบรับจากกรมผสมที่ 21 ท่านนำหนังสือไปหาจอมพลสฤษดิ์เพื่อแจ้งให้ทราบ จอมพลสฤษดิ์ กล่าวว่ "อ้าวเอามึงเป็นทหาร ไม่ใช่ให้มึงไปเกาหลี กูให้มึงอยู่กับกู มึงจะไปเกาหลี มันหนาวนะ" ท่านตอบว่า "ครับ ผมรู้ว่ามันหนาว แต่การไปเกาหลีเพื่อจะได้สิทธิพิเศษ เพื่อต้องการได้เหรียญกล้าหาญ ผมมีเมีย มีลูก ลูกผมจะได้เรียนหนังสือ" และท่านจอมพลสฤษดิ์ก็อนุญาตให้ท่านไปเกาหลี และให้เงินอีก 3,000 บาท เป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว

ใช้เวลาอยู่ที่เกาหลีเหนือ 6 เดือน เมื่อกลับมา ได้แต่งเพลงเกี่ยวกับเกาหลีมากมาย เช่น อารีดั่ง เสียงครวญจากเกาหลี รักแท้จากหนุ่มไทย ซึ่งได้รับความนิยม เพลงเสียงครวญจากเกาหลี ที่แรกท่านอยากจะให้ผ่องศรี วรนุชร้อง แต่เธอไม่วาง และเป็นนักร้องอยู่ในวงของ สุรพล สมบัติเจริญ ท่านจึงหันไปหา สมศรี ม่วงศรีเขียว และทำให้สมศรีมีชื่อเสียงต่อมา ต่อมาผ่องศรีมาต่อว่าทำไมเอาไปให้คนอื่น ท่านรับราชการทหารอยู่ 5 ปีก็ลาออกจากกองทัพ

ท่านเป็นผู้สร้าง ทูล ทองใจ จนมีชื่อเสียงโด่งดังจากเพลงช้า เช่น โปรดเถิดดวงใจ กลิ่นปรางนางหอม ในฝัน เหนือฝัน และด้วยความตระหนงอันเป็นบุคลิกสำคัญ ซึ่งเป็นเหตุผลมาจาก สุรพล สมบัติเจริญ มาขอให้ท่านสอนเพลงให้ และท่านไม่ได้รับเป็นศิษย์

(ข้อมูลนี้ได้ฟังมาจากผู้เกี่ยวข้อง) และต่อมาเพลงของ สุรพล ได้รับความนิยมมากกว่า จึงเกิดการแต่งเพลงโต้ตอบกันไป มา เริ่มจากการแต่งเพลง ออย่าเถียงกันเลย ที่สุรพลไปตำหนิห้อง ศรี วรนุช ที่ลาออกจากวงไป และ สุรพลก็แต่งเพลงตอบโต้ คือ เพลง สิบนิ้วขอขมา ซึ่งเสียงตอบรับของแฟนเพลงของสุรพล มากกว่า ทำให้ครูเบญจมินทร์ยกเลิกวงดนตรี เบญจมินทร์และ สหาย และหันหลังให้กับวงการเพลง โดยไม่สนใจ และไปทำ ภาพยนตร์ เรื่อง เสือเด่า ไม่มีสวรรค์สำหรับคุณ แสนงอน รวมถึง เป็นพระเอกใน เพื่อนตาย และเป็นพระรองใน สุภาพบุรุษเสือ ไทย และเป็นตัวประกอบใน ทองพูน โคกโพ ราษฎรเต็มขั้น ท่าน ยังได้สร้างภาพยนตร์ จนทำให้ ภักทราวดี มีชูทน นางเอกของเรื่อง ได้รับรางวัลตุ๊กตาทองจากเรื่อง ไม่มีสวรรค์สำหรับคุณ ท่านเสียชีวิตเมื่อ 10 มีนาคม 2537 บนแท็กซี่ระหว่างนำส่ง โรงพยาบาลรามาศิริ ด้วยหัวใจล้มเหลว ท่านเป็นคนที่มื่ออุปนิสัย ซื่อตรง ไม่เสแสร้ง อันเป็นอุปนิสัยหลักของคนอีสานอย่าง แท้จริง มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองสูง มีความทะนงในความเป็น ศิลปิน พอ ๆ กับการเฉยเมยต่อความช่วยเหลือ แม้ขณะที่มีความ ทุกข์ยากลำบาก แม้วาระสุดท้ายของชีวิต

ท่านเป็นศิลปินที่ไม่เคยมีบ้านเป็นของตนเอง ท่านสมรสกับนาง ทองขาว มีบุตรธิดารวมกัน 5 คน ได้แก่ เบญจมินทร์ มณฑิธร ขวัญทิพย์ มณฑล และอาริยา ในช่วงบั้นปลาย ของชีวิต ได้ขอเจียดที่ดินเจ้าของที่ดินย่านคลองประปา เจ้าของ ร้านข้าวแกงที่ท่านตั้งใจ ปลูกบ้านหลังเล็ก บนพื้นที่ 3x4 เมตร เพื่ออยู่อาศัยตามลำพัง หลังจากแยกจากครอบครัว แม้ว่าตนเอง ป่วยเป็นอัมพฤกษ์

ข้อมูลส่วนใหญ่ได้จาก เบญจมินทร์ วิกีพีเดีย

ติดตามเรื่องราวต่าง ๆ เพิ่มเติมได้

จาก www.minsenconcept.com